

הורד השבת

בס"ד

הוד התורה

יו"ל ע"י ארגון
"הוד התורה"
ר' יחזקאל בן זכאי 54 אלעד
טל' 052-7184951

702

התשע"ג

תרומה

כתובת המערכת

חמש סופר 6/1
מודיעין עילית

פקס 057-7961563
torani100@gmail.com

ניתן לקבל העלון באימייל

הדלקת נרות 16:56

מוצאי שבת 18:04

מוצ"ש ר"ת 18:39

הזמנים לפי אופק אלעד

אסור לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה כל הסודות שמאחרי הרעש הגדול שמרו על קדושת העלון

אלא שבו זמנית ובאותה נשימה חובתנו לזכור את זעקתו וצעקתו של דוד מלכנו שהכריז ללא היסוס הלא משנאיך ה' אשנא ובתקופתך אֶתְקוּטְט, תְּכַלִּית שְׁנָאָה שְׁנָאָתִים, לְאוֹיְבֵים הָיִי לִי (תהלים קל"ט כ"א - כ"ב).
דוד מגלה לנו שלמרות שהאחדות היא מיסודי הדת והדת, חובה להבין שכל מי שפוער פיו ולועז על ה' ותורתו ומורד במצוותיו ומנסה לכפות על עם ישראל את השקפתו ההרסנית והארכנית בשם 'חופש הביטוי והשיסוי', צריך לשונוא ולשמור מרחק ממנו כמו מחומר נפץ, מפני שלפני התייפפות הנפש והרצון לכבד כל אדם חובה לשמור על כבודו של מלך העולם, שהרי אנו עבדיו הנאמנים וזה לא עניין של 'בחירה', ומי שרומס ודורס את כבוד אביו, אין לו מקום בתוך הלב שלנו. באיזו רמה! תְּכַלִּית שְׁנָאָה שְׁנָאָתִים! לְאוֹיְבֵים הָיִי לִי!
כך אמר דוד מלכנו, על זה גם מסר פינחס את נפשו בפרשיית קְדָזִי וְזִמְרִי (במדבר כ"ה), גם בחטא העגל ראינו שמה נקם את בזיון כבוד ה' ללא שיקולים נוספים והוא זעק מי לה' אֶלִי... וַיֹּאמֶר... כֹּה אָמַר ה' אֶלְקִי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל רֵכְבוֹ עַבְרֵי וְשִׁבוּ מִשְׁעַר בְּמִקְנֵה וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרֹבֹו... וַיִּפֹּל מִן הַעֵם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשׁ אֶלְפֵי אִישׁ (שמות ל"ב כ"ו - כ"ט), ולמען כל ההמומים והמוזעזעים - משה רבנו ממשיך ומודיע עוד 12 מילים שטמון בהם סוד גדול, והוא אומר לעם ישראל כך:

מלאו יְדָכֶם הַיּוֹם לַה', כִּי אִישׁ בָּנָו וּבְאִחָיו, וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה. פירוש: תִּקְבְּמוּ נַקְמַת ה' מִמַּחְסֵי הַרְבִּים - אפילו אם אותם חוטאים הם קרובי משפחתכם, ואל תחששו שהמצפון והרגש שלכם ייהרס וישחק בגלל זה. אדרבה! בזכות זה תזכו לברכת ה' (אבן עזרא שמות ל"ב כ"ט).

האמת שראוי להרחיב בנושא, אך מחמת שהנייר צר וקצר והמקום בו דל ומוגבל, נסתפק בזה ונסכם את הדברים במשפט חד וברור כראש הגפרור: אנו אוהבים את ה' ובניו, אפילו את הגויים אנו מכבדים, אנחנו אוהבים מעומק ליבנו גם את האחים שלנו שאינם מקיימים מצוות - ויש לנו רגש טהור ועז כלפי כל אחד מהם, אך באותה נשימה אנו מצהירים ללא פחד ומרא: כל מי שמעז פניו כנגד ה' ותורתו ומנסה לכפות על עם ישראל את דעתו החוטאת, לדוגמה: להתיר נישואין אזרחיים, לפרוס את כבוד השבת, לשנות את חוקי הצניעות הכשרות והמילה או לגעת בנימה הכי קטנה של איזו מצוה - תהא אשר תהא, לא אנחנו - אלא דוד המלך מכריז עליו מִשְׁנָאִיךְ ה' אֶשְׁנָא, תְּכַלִּית שְׁנָאָה שְׁנָאָתִים, לְאוֹיְבֵים הָיִי לִי. ואם דוד סובר כך, עלינו לנהוג כמותו. הארכנו בדברים הללו מחמת שנמצאים אנו בתקופה עדינה שבה חלק מקבוצת אנשים החליטה לקדם בבית הנבחרים מספר נקודות שהם פְּרָצה חמורה בחומת הדת, וכאשר גינו אותם גדולה ישראל כפי שהדריך אותם דוד המלך כנ"ל, פתאום קמו כל מיני יפי נפש ושוחרי שלום ושאר ירקות והביעו את כאבם הגדול על כך, וטענתם בפיחם: מותר לבזות יהודים?... האם זו לא צביעות ושחיתות?... וכי זה לא חילול ה'?... פגת הטענות הייתה איך אפשר לבזות אדם שיש לו כיפה על הראש?... אותם חטומים הכריזו שהם דורשים 'התנצלות' על הדברים והם חוללו רעש ומהומה בעם.

החומר הנ"ל שראינו זו התשובה הכי ישירה וברורה עבור אותם חטומים, ומי שעדיין חושב אחרת - אל דאגה. אנו מבטיחים לו שלאחר אריכות ימיו ושנותיו דוד המלך יתן לו שיעור פרטי בנושא, ויפתור לו את כל הקושיות. [ועל הטענה 'אבל יש לו כיפה'... איך מבזים אדם שיש לו כיפה'... נציין שכאשר נוקמים את נקמת ה', עם כיפה ובלי כיפה זה לא הנושא. וכי שבתאי צבי לא היה לו כיפה? האם בר כוזיבא היה גלוי ראש? וכי דוד המלך אמר שהוא מדבר רק על מי שאין להם כיפה? ממתני הכיפה נותנת חסינות לאדם - אם הוא לא מתבייש שאנשי מפלגתו מריצים וממריצים בפומבי רעיונות החלשת הדת - בתור 'מצע קורף לבחור?' ואדרבא! מי שיש לו כיפה תובעים ממנו יותר, בדיק כפי ששומר במדים שמתנחל בחוק - עונו גדול משנאיך.]

זו דעת התורה ואת זה לא ניתן לפרור ולערער גם באמצעות המילים והסיסמאות הכי יפות, ואפילו לא בשם האחדות והשלום - כנ"ל, ואשרי המבין זאת. זהו סימן מובהק שמחוי טהור ויראתו קודמת לחוכמתו וחליפתו וְלִשְׁכָּתוֹ, והתשקרות לא מדברת מתוך טהור. כאן המקום והזמן ללוש ולדוש פרט נוסף שהבהירות בו לא ברורה לכולם, וכיון שהתשקרות לא הפצה להציג את הדברים 'כהלכה', החלטנו לעשות עבורה את השירות ולהציג את הצד השני של המטבע, הצד התורני, **הצד היחיד שאמור לעניין את האדם היהודי.**

וְעֵשֶׂי אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים... וְנָתַתְּ אֶל הָאָרוֹן אֶת הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אָתַן אֱלֹהֶיךָ... וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל... אָרוֹן הַעֲדוֹת... (שמות כ"ה י"ז - כ"ח).
בפרשת השבוע אנו למדים על בניית המשכן ותכולתו הקדושה, הארון המזבחות המנורה והשולחן, כלי הקודש ובגדי הכהונה, התורה מפרטת לנו ופורסת בפנינו את כל העשייה עד לפרטים הקטנים ביותר, ואין ספק שרק לקרוא את זה - זה מרגש וכוזב. מדוע ולמה?
מרגש לדעת איזו עוצמה רוחנית ופסגת קדושה היו בעבר לעם ישראל כאשר השכינה שרתה בתוכם והמשכן היה לב העולם ומרכז החיבור של האדם היהודי עם הבורא, ובאמצעות המשכן וכליו זכו בני ישראל לקרבת ה' ואיכות רוחנית בצורה הגבוהה ביותר.
כוזב לדעת שאיבדנו את כל זה וגדענו את הכתר והנזר הרוחני שלנו והוגלינו לבין האומות ואנו טובעים בנרש של דם וים של צרות ואוקיינוס של דמעות, והשכינה הקדושה גלתה עימנו - יובגללנו ולמעננו היא סובלת ומתאבלת, בגלל 'שנאת חנם' שעדיין מרקדת בינינו (ניסין נ"ו ע"א), שכל זמן שאנחנו הלדים לא חפצים באחדות אחד עם השני, אבא שבשמים לא חפץ לשכון בקרבנו. מדוע?

אבינו היקר נקרא 'אחד' כפי שאנו אומרים בכל יום שִׁמְעוּ יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד (דברים ו' ד'), גם עם ישראל נקרא 'אחד' כפי שנאמר ומי כְּעַמֶּךָ כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאָרֶץ (שמואל ב' ז' ע"א), ובאמצעות התורה שגם היא אֶחָד יָכוֹל עִם 'אחד' לדבוק בה' 'אחד',
וזה רמוז בפסוק בְּךָ בָּרַךְ ה' אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סֻגְלָה מִכָּל הָעַמִּים (דברים י' ה'), עם שמבוסס על 'ניקוד סגולי' [שלושה נקודות]. תורה אחת, עם מאוחד, ה' אחד.

זה גם תרגיל חשוב פשוט: עם ישראל 'אחד' זה 13 בגימטריה, ועוד תורה שגם היא 'אחד' זה עוד 13 בגימטריה, התוצאה היא 26 שזה שם ה'. אך אם חסר אחדות אצל עם ישראל הם כבר לא קשורים ל 26 לשם ה' השכינה לא שורה עליהם, גם אם באותו זמן יש בישראל לומדי תורה. הראיה הכי גדולה לכך זה חורבן בית המקדש שארע בדור עמוס בתורה - אך לקוי מעט בשנאת חנם, כפי שהגמרא מעידה בפנינו שבסעודה של קמצא ובר קמצא היו תלמידי חכמים ותנאים מופלגים (ניסין נ"ו ע"א), ולמרות זאת נחרב בית המקדש על עוון 'שנאת חנם' שהיה שם.

ולכל חובבי הגימטריאות והפרפראות, נזכיר שהמסר גם מעוגן בשפתם:

גימטרייה 1271	השכינה הקדושה הולכת	גימטרייה 1271	אחדות ישראל בישראל
גימטרייה 1064	השכינה איננה שורה בהם	גימטרייה 1064	אם אין אחדות בישראל

נ.ב. בשפת התורה אומרים 'איננה' (בראשית ו' ח), ולא 'אינה'.

אלא שכאן חובה לעשות ועדכון קטן וקריטי שטמון בו עולם ומלואו ובהעדרו ניתן לעוות את התורה ולערב בין הקודש והחול, ומפאת רגישות הדברים ולפוללי הבל שיצר הרע עלול להטעות אותנו בהם, נפתח בהצהרה הבאה:

אנחנו מצהירים מעל גבי במה קדושה זו שאנו אוהבים בלב ונפש כל אדם מישראל, כל יהודי באשר הוא.
גם יהודי ששבי בידי יצרו והוא רחוק ומנותק מבורא - גם אותו אנו אוהבים ומחבבים בלב ונפש, אלא שבו זמנית אנו כואבים על מצבו הרוחני ואובדנו הנצחי, ומתפללים לה' שיאיר בו את הניצוץ הרוחני ויקרבו אליו. למען הסר ספק נדגיש שגם את הגויים אנו מכבדים - שהרי הם יציר כפיו של הבורא, וברור לנו שגם להם יש תכלית ותוכנית שלמענה הם באו לעולם. עד כאן הקדמתנו הברורה והברוכה, ואם עיכלנו זאת היטב - יש לנו רשות להמשיך הלאה לקרוא את הדברים הבאים הדקים והעדינים, ואין חשש שנוציא אותם מהקשרם.

ובכן, פתחנו את המאמר בהכרזה שעם ישראל מצונוה על 'השלום והאחדות', וראינו שזה גם תנאי יסוד להשראת השכינה בקרבנו ולזירוז גאולתנו.

לרפואת אברהם בן ורג'יני * חנה בת שני, בשחט"י

והכל לפי תשתית וציווי האלוקים (במדבר ל"א ג'), אלא שהיו הבדלים רבים בין הצבא של ימינו לאותו צבא קדוש, והנה מספר דוגמאות:

בצבא החמוד שלנו, מי שמחול - הוא בעל מום ומקבל פרופיל 97. אך בצבאו של משה רבנו, חשבו אחרת.

כמו כן, בצבא המתוק שלנו, ההמנון הוא "כוחי ועוצם ידי". ואילו בצבאו של משה, ההמנון היה **פי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך** (דברים כ"ג ט"ו).

בצבא שלנו... אך בצבא של משה רבנו, הקפידו מאוד בענייני הקדושה והצניעות, וכמו שמצווה התורה ודורת: **ונשמרת מפל דבר רע... והיה מקנף קדוש ולא יראה בך ערות דבר** (דברים כ"ג ג' - ט"ו).

בצבא שלנו, מי ששומר אמונים לתורה הולכים איתו ראש בראש - עד שיתכופף וישתנה. (עיי'ן פרשית ישיבת "הר ברכה" 11.2.2009). אך בצבאו של משה, שרבי ההנהגה והמילה הראשונה והאחרונה היו שמורים אך ורק לתורה.

בצבא שלנו, מוציאים לשדה הקרב את **המוכשרים** ביותר. אך בצבאו של משה היו מוציאים לשדה הקרב את **הצדיקים** ביותר, חיללים שלא היתה להם אפילו עבירה אחת (דברים כ"ח). כן, כן, יהודים כמו באבא סאלי, הרב מרדכי שרעבי, הבן איש חי, צדיקים כאלו היו יוצאים לשדה הקרב.

בקיצור, היום 'צהל' זה ראשי תיבות **צבא (הגנה) לישראל**, ואילו פעם 'צהל' היה ראשי תיבות **צבא הכפוף לה'**, יחי ההבדל... ענק!

כעת נגלה סוד צבאי גדול שחכמי התורה גילו לנו בפרשת כי תצא, וחבל שמהיגי וקברניטי הצבא הבטחיים בכוחם ועוצם ידם - לא יודעים זאת:

השכינה הקדושה היא זו הנלחמת במלחמות ישראל ומביאה את הברכה וההצלחה לחיילים הנלחמים, בכל זמן ובכל מקום. וכיון שכן, מבקש הבורא שבצבא יקפידו מאוד על ענייני הקדושה והצניעות (ריקאני כ"ג י'). וכאשר חיללה מקלים ראש בנשיא הזה - וכל שכן אם ורמסים את התורה ומכריזים בעזות מצח שהצבא נמצא מעליה, אזי השכינה מסתלקת והברכה והסוללה הנפלאה של הניצחון נעלמים גם הם (רבינו בחיי דברים כ"ג י').

והאבסורד הגדול ביותר הוא שבמקום רגיש ומסוכן כמו צבא - מקום שמצויה בו סכנה וזקוקים שם לשמירה מיוחדת מעל ומעבר - ויש חובה להקפיד יותר על דקדוק במצוות (אור החיים דברים כ"ג י'), במקום שיתחזקו שם באמונה בבורא וימליכו אותו עוד יותר וימסרו נפש למען תורתו, דווקא שם מזויזים את ה' הצידה ומכריזים בפומבי שהצבא הוא מעל התורה הקדושה. **היש בדיחה כואבת יותר מזו?**

זו בעצם התשובה לשאלה מדוע החרדים לא הולכים לצבא? למה הם לא מוכנים לשאת בנטל הלאומי? עולם הסיבה לכך שבזמנו של משה ויהושע הסכימו להתגייס לצבא - והיום עולם התורה מסתייג מכך מאוד?

התשובה לשאלות אלו היא אחת: בתקופת אבותינו הקדושים התורה היתה מעל הצבא והקדושה והצניעות שררו שם בכל פינה והשכינה הקדושה ליוותה את הלוחמים, והצבא ענה על הדרשה של 'היה מקנף קדוש'.

אך היום הצבא מצהיר שהוא מעל התורה - והצניעות והקדושה אינם נר לרגליו, ומשום כך השכינה לא שוהה שם. **ומאותם סיבות שהשכינה לא נמצאת, גם בני התורה לא נמצאים! אתה סבור שיש לנהוג אחרת?**

כדאי לדעת שלמרות השקפתם החדה והבוררה של בני התורה, הם לא בזים חלילה לאף חייל וליבם שטוף באהבה רבה לכלל החיילים, אהבת נפש מלאה של אה לאה, שהרי 'כל יהודי' הוא נסיך, בנו של מלך העולם.

נכון שזה נפלא? ערך ע"י הר' אברהם א"ל ה"ו

נכון שזה נפלא? ערך ע"י הר' אברהם א"ל ה"ו

האושר שבנישואין

"זמנים" מעבר לזמן

בין בני זוג ישנם שינויים רבים. לא רק בדרכי החשיבה ובעניינים של "טעם אישי" וכדו', אלא גם בתכונותיהם. כל זוג טרי זוכר "שבפגישות" הוא היה בטוח שכן זוגו לעתיד דומה לו מאוד בתכונות, ואילו לאחר החתונה הוא גילה שזה לא בדיוק כך.

בין התכונות שברך כלל בני הזוג שונים בהם, זה עמידה בזמנים. בדרך כלל אחד מבני הזוג דייקן בזמנים, ואילו רעהו הפוך ממנו 180 מעלות. וזה אחד המקורות לבעיות בשלום בית. מדוע? צריך לצאת לאיור, לנסוע לשבת, **ובדרך כלל אלו זמנים מאוד עדינים. איחור קטן - והחמיר גדול!** הלך האוטובוס וצריך לזמן מנוחה או שמפספסים את החופה, ומחמת זאת כשאחד מבני הזוג מאחר - המצב הופך למתוח ועדין, לפעמים ניתן למשש את המתח שבאוויר ולא צריך להיות חוזה בכוכבים כדי להבין שזה עלול להתפתח ללא, ובסוף הם אמורים לחזור עם המטען הזה לביט לכן: א. אם הגעת למסכה שאצל בין זוגך "הזמן" אינו זמן, כמה שניסית לשנות אותו - לא הצלחת בכך, אל תיבהל. בין בני זוג יש שינויים, **ובנושא הזה אתה בסדר יותר ממנו, אך בנושא אחר הוא יותר בסדר ממך.**

בשורה התחתונה שניכם אותו דבר. לכן אל תביט עליו מלמעלה: ב. אל תיתן ליצר לנצל את הנקודה הזו ולהעביר בגללה את האווירה. היה איחור והוצאת מונית? ספספת את החופה? משמים כך נגזר עליך. אם לא היה מגיע לך הדבר הזה, הניק לא היה קורה. האמת היא שזה כלל לא נוק, משום שהוצאות לכבוד "שלום בית", חשובות בשמים לא פחות מהוצאות על "מת מצווה".

וכאן האדם נמדד. משום שתכלית הנישואין זו "שפירת המידות". כעת אותו אדם במבחן. והיה אם יעבור אותו בהצלחה ולא יכעס - סימן שהוא בדרך הנכונה ומתקדם בתכליתו.

האמת היא שזה קל להיאמר, אך בשעת מעשה זה לא קל לביצוע. אך **צריך להרגיל את עצמנו לחשוב כך, שהרי זו האמת. בהתחלה זה יראה לנו קשה, אך בסוף, בסוף נתרגל לרעיון.** וכבר אמרו חז"ל: אחרי הפעולות המשמשים להצנעות. ג. חכם עיניו בראשו. הוא לוקח "זמן נוסף לגיבוש". הוא סודר את הפרצה עוד בטרם נפתחה, ואינו מחכה לדקה האפס. ואז גם אם קורה איחור, זה לא איחור אמיתי.

י' שמעין את פה ומתקן לחיות כך, וצ"ל חזרה בסימון ומרווחי פה ופא.

עד כאן הסברנו למה אין לגייס 'לומדי תורה'. אך מה ההסבר לכך שבאופן עקרוני כל החרדים לא מוכנים להתגייס - ללא יוצא מהכלל? התשובה על כך מאוד מעניינת, נא להדק הגרורות... "צהל" אינו המצאה של הוזה וחווה המדינה. כבר לפני אלפי שנים - עוד בתקופת משה רבנו - המושג הזה קרם עור וגידים. כבר אז היה לעם ישראל צבא, חיילים, מפקדים,

למחירה 'מגילת אסתר' מהדורת
פרטים בטל' 03-9339186 050-4146622

בימים אלו מככת בחוצות קירייה ועיר סיסמא נפלאה בשם 'שויון בנטל', כאשר כל אחד הופך 'למאן דאמר' והוא מעוניין לסדר את העולם בהתאם להשקפתו ורוח קבוצתו, ולחנך את כל החולקים על דעתו הכבירה. ומה באמת דעת התורה בנושא? לפני שנבהיר ונסביר את הדברים כהוגן, נפתח בשאלה מהפרשה הקשורה לבניית המשכן וכליו: כל צעיר ויבש וער וקשיש מודה בזה מלא שהמשכן וכליו קדושים ונשגבים וכל פרט בהם מכיל בתוכו סודות עמוקים בעבודת ה', כפי שרמזו לנו חכמי התורה במקומות רבים שהמשכן התחתון מכון כנגד המשכן העליון וכו'.

אלא שבכל אופן רצוננו לדעת 'ימחו החלק הכי נעלה במשכן וכליו! מהי התכלית העיקרית שלשמה בכלל נבנה המשכן?

אין ספק ששאלה זו קשה להכרעה, לאדם הגשמי. אלא שזכינו שהמלאך האלוקי רבנו הרמב"ם ענה על כך במילים ברורות והוא גילה לנו שארון העדות זה הדבר היקר שהיה במשכן ולכבוד הארון נעשה ונבנה הכל, ובעצם גם מקום משכן השכינה היה מעל ארון העדות, וכשם היה משה עמוד את ה' מלאש עמוד ההלכה, וברור שזה נאמר גם על הגיוס לצ"ל.

ומה כל כך מיוחד בארון הזה יותר משאר כלי הקודש? התכלה שבו. בתוך הארון היו לחות וספר תורה, וכיוון שהתורה הקדושה שְׁכָנָה בו - ברור שהוא הראשון במעלה. שהרי מה יותר נעלה מהתורה?

כדאי לדעת שמחמת תביבות התורה ה' פטר את כל העוסקים ובה מהרבה דברים שאחרים חייבים בהם, ולמען הסדר הטוב נרחיב את הדברים ונעלה לבמה מספר ידיעות חשובות, ידיעות שסבוק יחכימו אותנו במסר מאוד גדול:

- א) אין לך מצוה בכל המצוות כולן שהיא שקולה כנגד תלמוד תורה (רמב"ם תלמוד תורה פ"ג ג'), כך פסק הרמב"ם שמוע עמוד ההלכה, וברור שזה נאמר גם על הגיוס לצ"ל.
- ב) גם אם הגיוס נחשב למצוה - ולא כעת המקום לדוש בזה, **בל נשכח שכבר נפסק שכל מצוה שנעשית על ידי אחרים - אסור לבטל תורה למענה (שם ד')**.
- ג) מי שטוען 'ישו חוצפה', שהרי זה חוסר הגיונות שאנשים ישרתו צבא ובעצם ישמרו על בטחון האברכים - ומצד שני האברכים לא יפגעו את החוב וישיאו גם הם בנטל הזה, נגלה לו כעת 'פצצת אטום תורנית':

התורה פוטר את לומדי התורה מלשלם 'אגרת שמירה'. מדוע? **מפני שהצבא כלל לא שומר על לומדי התורה - אלא 'תורתם משמרתם'** (רמב"ם תלמוד תורה פ"ו י', וכו"ם פ"ט).

ד) הציבור ברוחב מעריך שטרשים ושופטים ושאר בעלי שררה ויקרה, ומצד שני בני התורה נחשבים 'כסתר עודף' במקרה הטוב, ובמקרה הפחות טוב מעיזים לכנותם בשמות שאין מקומם כאן, וחבל שלא יודעים כולם את המידע הבא:

נפסק בהלכה שכל אדם חייב לכבד את מלך ישראל כבוד גדול ולירא ממנו (רמב"ם מלכים ומלחמות פ"א ב'), ומצד שני נפסק שאפילו 'המלך' שכולם מכבדו לכבדו ולירא ממנו - גם הוא חייב לכבד את לומדי תורה ולעמוד לפניה (מלכים ומלחמות פ"ב ה').

כעת נשאל חידה: מי אמור לעמוד לפני מי? שופט לפני אבדך - ולא אבדך לפני שופט? [על שאלה זו אנו מעוניינים לשמוע תשובה שהתירה קבליה בר סיני, ולא אבית משפט!]

* הידעת? פסק רבי יוחנן בתלמוד שבני העיר מצוים לעשות תלמידי חכמים את מלאכתם 'כדי שיהא להם פנאי לעסוק בתורה' (יומא ע"ב ע"א). וכדי להוציא מליבם של חסדקים - מדגישים חכמי התורה שהדברים נאמרו על 'כל תלמיד חכם, ולא רק על מלך מהם (מאירי שם).

ומדוע זכה התלמיד חכם לכזה כבוד וייקר? מגלה לנו 'העיני שמואל' (שם) שזה מחמת שהשוותה התורה את כבוד תלמידי חכם לכבוד הבורא כפי שמבואר בתלמוד (פסחים כ"ב). משום כך אסור לתלמיד חכם לחמול על כבודו - שהרי בזיונו זה בזיון התורה, ואם הוא יחמל - הוא יינש על כך, ורק לאחר שזה שביזה אותו מבקש מחילה מהתלמיד חכם, התלמיד חכם רשאי לחמול לו (רמב"ם י"ג פ"ג י"ג).

מי חלם שעד כדי כך חשובים בני התורה - ואפילו מלך ישראל וכל שכן שופט חייבים לעמוד לפני כל אבדך? מי חלם שכל עוד יש חיילים - אסור לבני התורה למעט מלימודם למען הצבא? מי חלם שהצבא כלל לא שומר על בני התורה אלא 'תורתם משמרתם' ואפילו 'אגרת שמירה' הם משלמים 'בחינם' - כנפסק בהלכה? מי חלם על דברי רבי יוחנן שהעם צריך לשרת את לומדי התורה ולדאוג לעשות את כל מלאכתם - כדי שיהיו האברכים פנויים לעסוק בתורה? מי חלם שנספק בהלכה שהשונא לומדי תורה והמרכל עליהם 'אין לו חלק לעולם הבא'? (רמב"ם תלמוד תורה פ"ו י"א).

מי שיעמיד בקדמיה הללו ולומד את הנושא לעומק, לא מתוך העיתון - אלא מתוך הרמב"ם, יש לו תשובה והנהגה ברורה מדוע בני התורה בורחים לעמול בתורה במקום להתגייס. [מה גם שבני התורה יודעים שיש סוגיה שנקראת 'אלף למטה אלף למטה', ופירוש הדברים שנתורת האברכים זה בעצם הקמע והביטוח של החיילים - וזה מעגן במדרש חז"ל ואכמ"ל, ובעצם הנלחם למעט את התורה של בני הישיבות הרי הוא מתאכזר על החיילים וגזול מהם את הביטוח הרותני].

במאמר מוסגר

מעניין שאת לימודי הליב"ה מחייבים את החרדים ללמוד, אך את הפרטים הני"ל שהם חתיכה מתורת ישראל - את זה לא מחייבים את הנוער הממלכתי לדעת. ובאמת למה? להיכן נעלמה תפארת הסימה 'חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת'?

התשובה נמצאת 'במגילת העצמאות, שם כתובים המילים הבאות: בארץ ישראל קם העם היהודי...לאחר שהולגה מארצו...לא חדל להקמיע ולתקוה לשוב לארצו ולחדש בה את 'חירותו המדינית'. על כך תזמנו 37 חברים נחמדים של 'מועצת העם' שמעתם מה הייתה התקווה של עם ישראל בגלות במשך 2000 שנה?

לשוב לארץ ולחדש בה חירות מדינית. לטענת הציונות זה מה שעניין את רבי שמעון בר יוחאי ובאבא סאלי והחזון איש וכל חקידושים. חירות וחיי נבלה אחת על הקמת שכינה מעפר ובניין בית המקדש וקיי תורה - ומצוות התלויות בארץ. נו, אם זו תורתם ומשנתם והשקפתם, מה הפלא שהם מתנגחים בתורה ולומדיה ונלחמים על לימודי הליב"ה במוסדות החרדים - ומצד שני הם מעלימים את מעמדם 'הענקי' של לומדי התורה בבתי ספר שלהם?

הרי לטענתם מזמן פג תוקפה של התורה ואין מקומה כלל במדינתנו המפותחת (מתוך המחזה 'הדרשה'), לדעתם הרבנים שקועים 'בהבל הדת' ('כתבי נחמן סירקין', הוצאת דבר, תרצ"ט), לדעתם מי שמחפש 'יהדות הוא לא בריא בנפשו ('הישולח'), כד' י"ד, עמ' 97, לדעתם צריך לנצר את כל היהודים ('הכתב הרצלי' כד' ב', יומן א', מדינת, 14, לדעתם יש לתעב את ירושלים (מעריב, אורי אבנרי, יום ב' 2.9.12), לדעתם צריך לחגוג את חג המולד ולחנך את הילדים להתפלל את התפילות הנוצריות ('ענוהות מן העבר', תיאא התשכ"א, עמ' 69) ולגזוז לילדי העולים את הזקן והפיאות (כפי שנוצטט עשו בהקמת המדינה).

[הם עוד לא מבינים מדוע החרדים לא מוכנים לכבד את יום ה' באייר, יום שחוקקו אותו שונאי ה' ותורתו. אלו שקראו לחרדים 'שקועים בהבל הדת ולא בריאים בנפשם' - מחכים שהחרדים יתבטלו לדעתם. היש עזות גדולה מזו?]

עד כאן הסברנו למה אין לגייס 'לומדי תורה'. אך מה ההסבר לכך שבאופן עקרוני כל החרדים לא מוכנים להתגייס - ללא יוצא מהכלל? התשובה על כך מאוד מעניינת, נא להדק הגרורות... "צהל" אינו המצאה של הוזה וחווה המדינה. כבר לפני אלפי שנים - עוד בתקופת משה רבנו - המושג הזה קרם עור וגידים. כבר אז היה לעם ישראל צבא, חיילים, מפקדים,